ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM2402008001

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองร้องแส่ะ **เป็นสาขาของแม่น้ำ** แม่น้ำปิง **ประเภทลำน้ำ** ลำเหมือง **วันที่สำรวจ:** 8 มิถุนายน 2564

หมู่บ้าน หมู่ที่ 8 สามหลัง **ตำบล** สองแคว **อำเภอ** ดอยหล่อ **จังหวัด** เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา			
X(UTM)	483776	Y(UTM)	2047104	X(UTM)	483732	Y(UTM)	2047058

หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา	กว้าง (เมตร)	ลึก (เมตร)	ความชันตลิ่ง
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา	0.40	1.3	1:1
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา	0.40	1.3	1:1
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา			
- ทางน้ำเปิด	-	-	-
- สะพาน	-	-	ความยาวช่องตอม่อ - เมตร จำนวนตอม่อ - ช่อง
- กรณีท่อลอด	ท่อกลม: เส้นผ่านศูนย์กลาง - เมตร	ยาว - เมตร	จำนวนท่อ - ช่อง
	ท่อเหลี่ยม: กว้าง 4.0 เมตร สูง 2.0 เมตร	ยาว 5.0 เมตร	จำนวนท่อ 1 ช่อง
- อื่นๆ	-		
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา	0.40	1.3	1:1

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร

การดาดผิวของลำน้ำ ไม่ดาดผิว

วัสดุที่ใช้ดาดผิวของลำน้ำ
ลำเหมืองร้องแส่ะไม่มีการดาดผิว
เป็นลำเหมืองผิวที่ปกคลุมด้วยผิวดิน

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม **ระดับ** น้อย

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย
มากกว่า 4 ปีครั้ง

ระดับความเสี่ยง น้อย

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

> โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำตื้นเขิน) วัชพืช (ลำเหมืองมีวัชพืชขึ้นเต็มตลิ่ง)

> โดยมนุษย์ จาก สิ่งปฏิกูล อื่นๆ (ท่อลอดเหลี่ยมมีขนาดที่เหมาะสมแล้ว แต่มักจะมีสิ่งปฏิกูลไหลมาติดช่วงหน้าฝน)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลสองแคว

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ **ผลการดำเนินการ** ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
ลำเหมืองร้องแส่ะ มีขนาดความกว้างของผิวน้ำ 3.5 m. ความลึก 1.3 m. ความลาดชันของตลิ่ง 1:1 มีท่อเหลี่ยมขนาดความกว้าง 4.0 m. ความลึก 2.0 m. จำนวน 1 ช่อง ซึ่งเป็นขนาดหน้าตัดการระบายน้ำที่เพียงพอต่อการระบายน้ำ แต่เนื่องจากที่ปากท่อระบายน้ำทั้งด้านเหนือน้ำ และด้านท้ายน้ำ มีวัชพืชขึ้นปกคลุมตลิ่งของลำเหมืองทั้งสองฟาก ประกอบกับที่ตำแหน่งท่อลอดเหลี่ยมมีตะกอนตกสะสมเป็นปริมาณมาก ทำให้น้ำที่ไหลผ่านไม่สามารถระบายได้ทัน	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = 2.72 m^3/s
	ท่อลอดเหลี่ยมขนาดเดิมเพียงพอต่อปริมาณน้ำที่ต้องการระบาย แต่เนื่องจากลำเหมืองร้องแส่ะ มีวัชพืชขึ้นเป็นปริมาณมาก จึงควรทำการขุดลอกลำเหมืองตลอดทั้งสาย ทั้งด้านเหนือน้ำและด้านท้ายน้ำ

หมายเหตุ ข้อมูลใช้เพื่อการศึกษาวางแผน ไม่สามารถใช้อ้างอิงทางกฎหมายและคดีความ

รูปภาพประกอบ

หมายเหตุ ข้อมูลใช้เพื่อการศึกษาวางแผน ไม่สามารถใช้อ้างอิงทางกฎหมายและคดีความ